

Sensurveiledning EXFAC03-MVIT – Kommunikasjon og mediering høst 2017

Eksamensoppgaven vil teste studentenes forståelse av medievitenskap som tverrfaglig basert på humaniora og samfunnsvitenskap og hvilke ulike perspektiver disse to tradisjonene kan gi. Det er rom for at kandidaten kan tilpasse noe av plassfordelingen selv på de to delene i oppgaven etter ønske/behov, men altfor store skjevheter i fordelingen skal ikke forekomme.

En god besvarelse (og oppover) viser en tydelig forståelse for hva det vil si at medievitenskap er tverrvitenskapelig. På spørsmålet om sentrale trekk og vitenskapsteorier skal kandidaten redegjøre tydelig for hva som kjennetegner humaniora og samfunnsvitenskap, samt hva som er sammenhengen mellom disse to. Her bør kandidaten nevne hvilke emneområder og (forsknings-)objekter som er typiske for de to tradisjonene. Det er et pluss om kandidaten forklarer (og viser med eksempel) at det kan være glidende overganger mellom de to. Kandidaten bør også omtale positivismestriden og forskjellen på forklarende og forstående vitenskaper.

Ellers har kandidaten mye å velge mellom i denne delen, og flere forskjellige typer tilnærminger/løsninger er mulige. Det er viktig at kandidaten presenterer en begrunnet avgrensning av tematikken. Relevante trekk og teorier for humaniora kan for eksempel være det menneskeskapte, hermeneutikken (og dens ulike varianter), strukturalismen, poststrukturalismen. Relevante trekk og teorier for samfunnsvitenskap kan være samfunnet som en egen realitet, menneskemodeller, rasjonalitet, barmhjertig fortolkning. Generelle vitenskapsteorier for samfunnsvitenskap og humaniora inkluderer spørsmålet om hva som er vitenskapelig kunnskap, ulike typer forskningshensikter, spørsmålet om objektivitet, sannhetsforpliktelsen, forskningsetikk. Det er viktig at kandidaten velger ut noe som kan regnes å være helt sentralt for de to tradisjonene, og at dette brukes for å diskutere medievitenskap. Her må kandidaten bruke egne eksempler for å belyse relevansen, og det er et pluss om kandidaten også kan trekke inn medie- og kommunikasjonsteorier.

Den andre delen fokuserer på humanistiske og samfunnsvitenskapelige tilnærminger og metoder i medieforskningen. Her må kandidaten ta utgangspunkt i to forskjellige medieformer. En god besvarelse (og oppover) vil tydelig vise hvordan hver av de to medieformene kan studeres med humanistiske og samfunnsvitenskapelige tilnærminger. Det betyr at kandidaten må komme med totalt fire forskjellige forslag, og det er et stort pluss om disse fire forslagene baserer seg på ulike tilnærminger innenfor ulike kvalitative og kvantitative forskningsopplegg (i humaniora så vil hermeneutikkens ulike tolkningsstrategier være viktige). Forslagene skal være kandidatens egne, ikke være tatt fra eksisterende forskning/andre kilder. Vurderingen skal også vektlegge om kandidatens forslag er begrunnede og hensiktsmessige. Det er viktig at kandidaten holder seg på et overordnet og teoretisk nivå, og at vedkommende ikke lager altfor detaljerte forskningsopplegg eller gjennomfører detaljerte analyser. Kandidaten bør vise en tydelig forståelse for hvordan de ulike måtene å studere mediene på bidrar til ulik forståelse og kunnskap om dem, og dermed kunne forklare og konkretisere hvorfor både humanistiske og samfunnsvitenskapelige perspektiver er viktige for medievitenskap. Det bør være sammenheng mellom de to delene i oppgaven.

Svakere besvarelser vil inneholde ett eller flere av disse elementene: er mer deskriptive enn drøftende, altfor låst til pensumlitteraturen, viser ikke tydelig forståelse for fagstoffet, uklart språk, manglende bruk av egne eksempler og/eller pensum, virker mer tilfeldige og/eller rotete, manglende begrunnelser for valg og avgrensninger, manglende/dårlig referanseteknikk.